

Alkotmánybíróság

1535 Budapest, Pf. 773.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott

alatti lakos - csatolt meghatalmazással igazolt jogi képviselőm,
jogi képviselőm, a Dr. Grád András Ügyvédi Iroda

eljáró ügyvéd: Dr. Grád András ügyvéd
útján - az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII.
törvény 26. § (1) és (2) bekezdései, valamint az Alkotmánybíróság IV/1366-2/2021.
ügyszámon meghozott felhívása alapján az alábbi

hiánypótlással egységes szerkezetben foglalt alkotmányjogi panaszt**és****hiánypótlással egységes szerkezetben foglalt közvetlen alkotmányjogi panaszt**

terjesztem elő:

I. Hiánypótlással egységes szerkezetben foglalt alkotmányjogi panasz

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Szolnoki Járásbíróság 15.Szk.9164/2020/5. számon, Szolnokon, 2021. február 19. napján meghozott végzés alaptörvény-ellenességét, és azt az Abtv. 41. § (1) bekezdése alapján semmisítse meg.

Kérelmem indokolásaként az alábbiakat adom elő:**1. Az indítvány benyújtásának törvényi és formai követelményei**

a) A pertörténet és a tényállás rövid ismertetése, a jogorvoslati lehetőségek kimerítése

eljárás alá vont a számú Horvátországban megszerzett nemzetközi kedvtelési célú hajóvezetői bizonyítvány (a továbbiakban: ICC okmány) birtokában 2020. augusztus 20. napján 17 óra 30 perc körüli időben a Tiszafüred-Örvény térségében, a Tisza folyó 425 fkm-nél a saját tulajdonát képező nyilvántartási számú, vízsugár meghajtású, SEA DOO RXP 300 RS test típusú, Rotax 1630 ACE motortípusú, 217 kW teljesítményű motorral meghajtott motoros vízi járművel közlekedett, amikor igazoltatás alá vonta az illetékes rendőrhatalóság, majd feljelentést terjesztett elő vele szemben arra hivatkozással, hogy a felmutatott ICC okmány alapján nem jogosult Magyarországon kishajó vezetésére.

A feljelentés alapján indult szabálysértési ügyben a Tiszai Vízügyi Rendőrkapitányság Rendészeti Osztály Igazgatásrendészeti és Hatósági Alosztálya a 16832/73-1/2020. szabs. számon Szolnokon, 2020. szeptember 06. napján meghozott szabálysértési határozatában az

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG

Ügyszám:

IV/ 0 1 3 6 6 - 3 / 2021

Érkezett:

2021 OKT 0 1.

e-mail

Példány:

1

Kezelőiroda:

Melléklet:

1

db

hu

eljárás alá vontat engedély nélküli vezetés és a vízi közlekedési szabályok megsértése miatt [REDACTED] pénzbírsággal sújtotta.

Az eljárás alá vont jogi képviselője által határidőben benyújtott kifogás alapján a Szolnoki Járásbíróság a jelen alkotmányjogi panasszal támadott határozatában a vízi közlekedési szabályok megsértése miatt a szabálysértési eljárást ugyan megszüntette, azonban az engedély nélküli vezetés miatt az eljárás alá vontat figyelmeztetésben részesítette. A bírósági határozat ellen további rendes jogorvoslati lehetőséget a Szabs. nem biztosít.

b) A jogorvoslati lehetőségek kimerítése

Az alkotmányjogi panasz eljárás megindításának feltétele alapvetően a rendes jogorvoslati lehetőségek kimerítése. Jelen ügyben a Tiszai Vízügyi Rendőrkapitányság Rendészeti Osztály Igazgatásrendészeti és Hatósági Alosztálya járt el és hozott ügydöntő határozatot, amellyel szemben eljárás alá vont kifogást emelt, amelyet követően a kifogás elbírálására hatáskörrel és illetékességgel rendelkező Szolnoki Járásbíróság meghozta 15.Szk.9164/2020/5. számon jogerős ügydöntő végzését. A végzés ellen a Szabstv. 116. § (3) bekezdése alapján fellebbezésnek nincs helye, így a rendes jogorvoslati lehetőségek kimerültek. Továbbá előadom, hogy az ügyben sem a Kúria előtti felülvizsgálati eljárás, sem perújítási eljárás nincs folyamatban.

c) Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje

Jelen alkotmányjogi panasszal támadott bírósági határozat eljárás alá vont jogi képviselő részére 2021. április 13. napján került kézbesítésre és ezen határozattal szemben eljárás alá vont alkotmányjogi panasszal élt, amelyet 2021. május 3. napján az Abtv. 30. § (1) bekezdése alapján a törvényes határidőn belül terjesztett elő. Azonban ezen indítvánnyal szemben 2021. augusztus 25. napján kelt, eljárás alá vont számára 2021. szeptember 2. napján kézbesített hiánypótlási felhívás került meghozatalra, amely kötelezettségnek panaszos jelen beadvánnyal harminc napon belül eleget tett.

d) Az indítványozó érintettségének bemutatása

Az alkotmányjogi panasszal támadott bírósági határozat az eljárás alá vontat szankcionálja és kizárja a vízi közlekedésből annak ellenére, hogy őt jogszerűen kiadott nemzetközi képesítés (ICC okmány) jogosítja fel a vízi közlekedésben történő részvételre. Az indítványozóra a támadott bírósági határozat rendelkezést tartalmaz, így érintettnek minősül.

e) Annak bemutatása, hogy a bíróság a döntésében vagy az eljárásában a támadott jogszabályi rendelkezéseket alkalmazta, és hogy ez a bírói döntést érdemben befolyásolta, vagy a felmerült kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés.

Az ICC okmány kiállításáról és annak a részes államok általi elfogadásáról az **ENSZ Európai Gazdasági Bizottsága Belvízi Közlekedési Munkacsoportjának 40. számú határozata**

rendelkezik, amelyet Magyarország is elfogadott, így ezen határozat a magyar jog részét képezi.

A hivatkozott ENSZ Határozat I. sz. mellékletének 1. bekezdése szerint hivatalos nemzeti képzettségi bizonyítvány bemutatása után a tulajdonos kérésére megszerezheti a nemzeti bizonyítványt kiállító ország nemzetközi bizonyítványát, ha a jelen melléklet II. részének követelményei teljesülnek.

Az I. melléklet 2. bekezdése szerint az 1. bekezdésben foglaltaktól eltérő esetben a kérelmező csak akkor kaphatja meg a jelen melléklet II. részének megfelelő nemzetközi bizonyítványt, ha sikeresen letett egy vizsgát.

A vizsga letételéről a Határozat ugyancsak tartalmaz rendelkezéseket a következők szerint:

1. A nemzetközi bizonyítvány csakis olyan személy részére állítható ki, aki
 - a) betöltötte a 16. életévét;
 - b) fizikailag és mentálisan alkalmas kedvtelési célú hajó vezetésére, különös tekintettel a hallásra és a látásra;
 - c) képes a tudását a gyakorlatban alkalmazni.

Az elfogadott ENSZ Határozat alapján a 15/2001. (IV. 27.) KöViM rendelet 9. § (2a) bekezdése tartalmaz előírásokat, amelyek 2019. január 1. napjáig mindenben megegyeztek az ENSZ Határozat rendelkezéseivel a következők szerint:

(2a) Kedvtelési céllal a magyar víziúton vagy magyar lobogó alatt közlekedő kishajó vezetéséhez az ENSZ Európai Gazdasági Bizottsága Belvízi Közlekedési Munkacsoportja 40. számú határozatában foglaltaknak megfelelően kibocsátott **nemzetközi kedvtelési célú hajóvezetői bizonyítvány az abban foglalt korlátozások figyelembevételével fogadható el.**

A rendelet hivatkozott (2a) bekezdését időközben a 45/2019. (XII. 20.) ITM rendelet 2020. január 1. hatállyal a következők szerint módosította, szűkítve az ICC okmány felhasználhatóságát:

(2a) Kedvtelési céllal a magyar víziúton vagy magyar lobogó alatt közlekedő kishajó vezetéséhez az ENSZ Európai Gazdasági Bizottsága Belvízi Közlekedési Munkacsoportja 40. számú határozatában foglaltaknak megfelelően kibocsátott nemzetközi kedvtelési célú hajóvezetői bizonyítvány az abban foglalt korlátozások figyelembevételével **akkor** fogadható el, ha a bizonyítvány tulajdonosa igazolja, hogy érvényes egészségi alkalmasságról szóló orvosi igazolással rendelkezik, továbbá:

- a) a bizonyítványt kiállító állam állampolgára,
- b) valamelyik észak-amerikai állam állampolgára,

c) olyan állam állampolgára, amely tagja az ENSZ Európai Gazdasági Bizottságának **és a bizonyítványt kiállító államban lakóhellyel rendelkezik**,

d) olyan állam állampolgára, amely nem tagja az ENSZ Európai Gazdasági Bizottságának.

A fent hivatkozott jogszabályi rendelkezést jelen eljárás ideje alatt a 46/2021. (IX. 13.) ITM rendelet 10. § 2021. szeptember 28. hatállyal az alaptörvény-ellenes rendelkezés megtartásával az alábbiak szerint módosította:

9/C. § Kedvtelési céllal közlekedő kishajó vezetéséhez az ENSZ Európai Gazdasági Bizottsága Belvízi Közlekedési Munkacsoportja 40. számú határozatában foglaltaknak megfelelően külföldön kibocsátott nemzetközi kedvtelési célú hajóvezetői bizonyítvány az abban foglalt korlátozások figyelembevételével **akkor** fogadható el, ha a bizonyítvány tulajdonosa igazolja, hogy érvényes egészségi alkalmasságról szóló orvosi igazolással rendelkezik, továbbá

a) a bizonyítványt kiállító állam állampolgára,

b) valamelyik észak-amerikai állam állampolgára,

c) olyan állam állampolgára, amely tagja az ENSZ Európai Gazdasági Bizottságának, **és a bizonyítványt kiállító államban lakóhellyel rendelkezik**, vagy

d) olyan állam állampolgára, amely nem tagja az ENSZ Európai Gazdasági Bizottságának.

Magyarország tagja az ENSZ Európai Gazdasági Bizottságának, továbbá az eljárás alá vont magyar állampolgár, azonban a vízi jármű vezetésekor lakóhelye Magyarországon volt. Látható, hogy míg 2019. december 31. napjáig az eljárás alá vont jogszerűen használta ICC okmányával a vízi járművét, 2020. január 1. napjától hatályos 2a) bekezdés c) pontja, illetve 2021. szeptember 28. napjától hatályos 9/C. § c) pontja az ENSZ határozatban foglaltakkal szemben immár azzal a korlátozással fogadja el az ICC okmányt, hogy az okmány jogosultja egyúttal az okmányt kiállító államban lakóhellyel is rendelkezzen a közlekedés időpontjában. Mindebből pedig következik, hogy amennyiben a nemzetközi képesítés felhasználása időpontjában a felhasználó nem rendelkezik a kiállító hatóságban lakóhellyel, a hatályos jogszabály értelmében nem fogadható el az ICC okmány. Mindezért a rendelet módosítása eredményeként meghozott bírósági határozat értelmében az eljárás alá vont horvátországi lakóhely hiányában nem használhatja az ICC okmányát vízi közlekedéshez.

Álláspontom szerint a fent írt Magyarország által elfogadott ENSZ határozattal ellentétessé, azzal szembemenő rendeleti szabályozás és az annak alapján meghozott bírósági határozat egyrészt Alaptörvénybe is ütközik, másrészt alkotmányjogi jelentőségű kérdésnek is minősül az alább részletezett okokból.

2. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása

a) Az Alaptörvény megsértett rendelkezéseinek pontos megjelölése

Álláspontom szerint a Szolnoki Járásbíróság 15.Szk.9164/2020/5. számú határozata az Alaptörvény alábbi rendelkezéseit sérti:

Az Alaptörvény Q) cikk (2) bekezdése szerint Magyarország nemzetközi jogi kötelezettségeinek teljesítése érdekében biztosítja a nemzetközi jog és a magyar jog összhangját.

Az Alaptörvény II. cikke szerint az emberi méltóság sérthetetlen. Minden embernek joga van az élethez és az emberi méltósághoz, a magzat életét a fogantatástól kezdve védelem illeti meg.

Az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdése szerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy magán- és családi életét, otthonát, kapcsolattartását és jó hírnevét tiszteletben tartsák.

Az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdése szerint mindenkinek joga van a tulajdonhoz és az örökléshez. A tulajdon társadalmi felelősséggel jár.

Az Alaptörvény XV. cikk (1) bekezdése szerint a törvény előtt mindenki egyenlő. Minden ember jogképes.

Az Alaptörvény XXVIII. cikk (4) bekezdése szerint senki nem nyilvánítható bűnösnek, és nem sújtható büntetéssel olyan cselekmény miatt, amely az elkövetés idején a magyar jog vagy – nemzetközi szerződés, illetve az Európai Unió jogi aktusa által meghatározott körben – más állam joga szerint nem volt bűncselekmény.

b) A megsemmisíteni kért jogszabály, jogszabályi rendelkezés alaptörvény-ellenességének indokolása

A Szolnoki Járásbíróság 15.Szk.9164/2020/5. számú határozata alapját képező 15/2001. (IV.27) KöViM rendelet 2020. január 1. napjától hatályos 9. § (2a) bekezdése, illetve a 2021. szeptember 28. napjától hatályos 9/C. § c) pontja második fordulata nyilvánvalóan ellentétes az ENSZ Európai Gazdasági Bizottsága Belvízi Közlekedési Munkacsoportjának 40. számú határozatában foglaltakkal, mivel ICC okmány elfogadhatóságát az ENSZ határozat rendelkezéseivel ellentétesen 2020. január 1. napjától az ICC okmányt kiállító államban a közlekedés időpontjában fennálló lakóhelyhez köti.

Az Alaptörvény Q) cikk (2) bekezdése szerint Magyarország nemzetközi jogi kötelezettségeinek teljesítése érdekében biztosítja a nemzetközi jog és a magyar jog összhangját.

Az 53/1993. (X. 13.) AB határozat szerint **a vállalt nemzetközi jogi kötelezettségek és a belső jog összhangjának biztosítása fordulat minden „vállalt” nemzetközi kötelezettségre vonatkozik**, az általánosan elismert szabályokra is. Az összhangot az egész belső joggal biztosítani kell, így az Alaptörvénnyel is. Az Alaptörvény ezen rendelkezése tehát az Alaptörvény, **a nemzetközi jogból származó szerződések**, vagy közvetlenül az Alaptörvénnyel vállalt kötelezettségek, valamint a **belső jog összhangját követeli meg**; az összhang biztosításában figyelemmel kell lenni mindegyikük sajátosságaira [53/1993. (X. 13.) AB határozat]. Álláspontom szerint azzal, hogy a 15/2001. (IV. 27.) KöViM rendelet 9. § (2a) bekezdés c) pontja, illetve a 2021. szeptember 28. napjától hatályos 9/C. § c) pontjának második fordulata, az ENSZ Európai Gazdasági Bizottsága Belvízi Közlekedési Munkacsoportjának 40. számú határozatában foglaltakkal szemben a kiállító hatóság államának lakóhelyéhez köti az ICC okmány elfogadhatóságát, az Alaptörvény Q) cikk (2) bekezdésébe ütköző alaptörvény-ellenes helyzetet eredményezett, mert nem került biztosításra a nemzetközi jog és a magyar jog összhangja a hivatkozott rendelet 2020. január 1. napján – és 2021. szeptember 28. napjával fenntartott – módosításakor.

Az Alkotmánybíróság a 23/2015. (VII. 7.) AB határozatában kifejtette, hogy „[a]z Alaptörvény kifejezetten az Alkotmánybíróság feladatává teszi, hogy abban az esetben, ha nemzetközi szerződéssel ellentétes hazai jogalkotásra kerül sor, akkor – Magyarország nemzetközi jogi kötelezettségének teljesítése érdekében – a jogszabályt vizsgálja felül és az ellentét feloldása érdekében – szükség szerint – a jogszabályi rendelkezést semmisítse meg vagy állapítson meg sarkalatos törvényben meghatározott más jogkövetkezményt. A nemzetközi szerződésbe ütköző jogszabályokkal kapcsolatban megállapítható jogkövetkezményeket a sarkalatos törvényként elfogadott Abtv. részletezi. Az Abtv. 42. § (1) bekezdése szerint, ha az Alkotmánybíróság olyan jogszabály nemzetközi szerződésbe ütközését állapítja meg, amely a nemzetközi szerződést kihirdető jogszabállyal az Alaptörvény alapján nem lehet ellentétes, a nemzetközi szerződéssel ellentétes jogszabályt teljesen vagy részben megsemmisíti. A (2) bekezdés szerint, ha az Alkotmánybíróság olyan jogszabály nemzetközi szerződésbe ütközését állapítja meg, amellyel a nemzetközi szerződést kihirdető jogszabály az Alaptörvény alapján nem lehet ellentétes, az ellentét feloldása érdekében – a körülmények mérlegelése alapján, határidő megjelölésével – felhívja a Kormányt, illetve a jogalkotót, hogy a megjelölt határidőben tegye meg az ellentét feloldása érdekében szükséges intézkedéseket. Az Abtv. 42. §-a nem rendelkezik kifejezetten arról, hogy milyen jogkövetkezményt kell alkalmazni olyan speciális, köztes esetben, ha a nemzetközi szerződést kihirdető jogszabály és a nemzetközi szerződésbe ütköző jogszabály azonos jogforrási szinten van. Az Alkotmánybíróságnak tehát az Abtv. és az Alaptörvény együttes értelmezése alapján kellett megvizsgálnia, hogy ilyen esetben milyen jogkövetkezményt alkalmazhat a nemzetközi szerződésbe ütköző jogszabállyal kapcsolatban.”

Az Alaptörvény II. cikke szerint az emberi méltóság sérthetetlen. Minden embernek joga van az élethez és az emberi méltósághoz, a magzat életét a fogantatástól kezdve védelem illeti meg.

Az Alkotmánybíróság az emberi méltósághoz való jogot először 1990-ben értelmezte, amikor megállapította, hogy az ún. „általános személyiségi jog” egyik megfogalmazása. Rámutatott, hogy a modern alkotmányok, illetve alkotmánybíróági gyakorlat az általános személyiségi jogot különféle aspektusaival nevezik meg, így például a személyiség szabad kibontakoztatásához való jogként, az önrendelkezés szabadságához való jogként, **általános cselekvési szabadságként**, avagy a magánszférához való jogként. Az általános személyiségi jog „anyajog”, azaz olyan szubszidiárius alapjog, amelyet mind az Alkotmánybíróság, mind a bíróságok minden esetben felhívhatnak az egyén autonómiájának védelmére, ha az adott tényállásra a konkrét, nevesített alapjogok egyike sem alkalmazható [8/1990. (IV. 23.) AB határozat].

Álláspontom szerint a Szolnoki Járásbíróság 15.Szk.9164/2020/5. számú végzése, az Alaptörvény II. cikkében foglalt emberi méltóság részét képező általános cselekvési szabadság sérelmével jár, mivel az ENSZ Európai Gazdasági Bizottsága Belvízi Közlekedési Munkacsoportjának 40. számú határozat ellenére nem biztosítja azon személyek részére, akik nem rendelkeznek az okmányt kiállító hatóság államában lakóhellyel.

E körben hivatkozni kívánok a Kúria BH2018. 221. számú eseti döntésére, amely szerint a magánélethez való jog sérelmét jelenti, ha az uniós jog nem megfelelő átültetéséből fakadóan a magyar jogszabály alapján elvonják a magyar munkavállaló rendes fizetett szabadságát, ezáltal csökkentik a rekreációra, a családi kapcsolatokra fordítható idejét. Álláspontom szerint mivel a vezetői képesítés ENSZ határozatnak nem megfelelő átültetéséből fakadóan került sor a vízi közlekedésben való részvétel tilalmazására a jelen beadvánnyal támadott Szolnoki Járásbíróság 15.Szk.9164/2020/5. számú végzése, ezért az emberi méltóság részét képező általános cselekvési szabadság sérelmét eredményezi, amely ellentétes az Alaptörvény II. cikkével.

Az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdése szerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy magán- és családi életét, otthonát, kapcsolattartását és jó hírnevét tiszteletben tartsák.

A magánszféra védelme összefügg más alapjogokkal is, így legszorosabban az emberi méltóság jogával, sőt az Alkotmánybíróság által a 1115/B/1995. AB határozatában kifejtettek szerint annak egyik alkotóeleme. A 13/2016. (VII. 18.) AB határozat kimondta, hogy „[a] magánszféra lényegi fogalmi eleme, hogy az érintett akarata ellenére mások oda ne hatolhassanak be, illetőleg be se tekinthessenek. [...] Az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdésében biztosított magánszférához való jog és az Alaptörvény II. cikke által garantált emberi méltósághoz való jog között különösen szoros a kapcsolat.” Ezen gyakorlatát az Alkotmánybíróság több határozatában is megerősítette. Így álláspontom szerint Szolnoki Járásbíróság 15.Szk.9164/2020/5. számú végzése az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdését sérti, ugyanis annak eredményeképpen, hogy Magyarország által nem kerül biztosításra a magyar és a nemzetközi jog harmóniája, eljárás alá vont magánéletébe beavatkozás történik. Továbbá a rekreációs célú szabadidőtöltés a magánélet részét képezi, így azzal, hogy a fenti

jogszabályhely a hivatkozott ENSZ határozattal ellentétes, sérül eljárás alá vont magánélethez fűződő joga.

Az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdése szerint mindenkinek joga van a tulajdonhoz és az örökléshez. A tulajdon társadalmi felelősséggel jár.

Az alapjogként védett tulajdon tartalmát a mindenkori (alkotmányos) közjogi és magánjogi korlátokkal együtt kell értelmezni, és így a védelem terjedelme mindig konkrét; függ a tulajdon alanyától, tárgyától [64/1993. (XII. 22.) AB határozat]. Az Alkotmánybíróság egy korábbi döntésében már arra is rámutatott, hogy a tulajdonjog valamely tartalmi elemének a korlátozása csak akkor jár magának a tulajdonjognak mint alkotmányos jognak a korlátozásával, és ezáltal csak akkor alaptörvény-ellenes, ha az nem elkerülhetetlen, vagyis ha kényszerítő ok nélkül történik, továbbá ha a korlátozás súlya a korlátozással elérni kívánt célhoz képest aránytalan. Az Alaptörvény ezen szakaszához fűzött kommentár szerint az alkotmányos szabályok akkor engednek teret az alapjogok törvényi korlátozásának, ha a korlátozás az alapjog lényeges tartalmát nem érinti. Amennyiben az alapjog korlátozására nem valamely más alkotmányos jog teljesítése és garantálása érdekében kerül sor, ezen körülmény alaptörvény-ellenességhez vezethet, mivel a korlátozást csak valamilyen más alkotmányos jog bizonyításának szükségessége indokolhat. A korlátozásnak – mint alkotmányos céllal – arányban kell állnia és azt nem lépi túl (2299/B/1991. AB határozat). Az Alkotmánybíróság legutóbb a 20/2014. (VII. 3.) AB határozatában foglalkozott részletesen az alkotmányos tulajdonjog védelmi határaival. E döntésében – korábbi álláspontját megerősítve – hangsúlyozta, hogy az alkotmányos tulajdonvédelem köre és módja nem szükségképpen követi a polgári jogi fogalmakat. A szükséges és arányos korlátozásnak, illetve a tulajdonjog lényeges tartalmának ugyanis nincs polgári jogi megfelelője. A tulajdonjog részjogosítványai nem azonosíthatók a tulajdonhoz való jog alkotmányi védelmet élvező lényeges tartalmával. Az alapjogként védett tulajdon tartalmát a mindenkori (alkotmányos) közjogi és magánjogi korlátokkal együtt kell érteni, ahogy azt fentebb említettem is. A következetes alkotmánybíróági gyakorlat szerint a tulajdonhoz való jog jogszerű gyakorlását korlátozó állami közhatalmi beavatkozással szemben védi a tulajdonost, nem biztosít azonban védelmet a jogszerűtlen tulajdonosi magatartás jogkövetkezményeként alkalmazott közigazgatási jogi szankciókkal szemben.

Jelen ügyben a tulajdonhoz való jog jogszerű gyakorlását korlátozó állami közhatalmi beavatkozás valósult meg, ugyanis a hivatkozott ENSZ határozat alapján eljárás alá vont jogszerűen használhatta a tulajdonában álló vízi járművét, azonban a 15/2001. (IV. 27.) KöViM rendelet 9. § (2a) bekezdés c) pontja, illetve ugyanezen rendelet 2021. szeptember 28. napjától hatályos 9/C. § c) pontjának második fordulata az ENSZ rendelettel ellentétes tartalommal egy korlátozó szabályt fogalmaz meg azzal, hogy az ICC okmányt kiállító államban lévő lakóhelyhez köti az ICC okmány felhasználhatóságát. Ezen korlátozásnak nincs legitim célja, ugyanis nem indokolható meg más alapjog vagy a közérdek védelme érdekében, ezért a jelen panasszal támadott jogszabályhely az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdésében által deklarált tulajdonhoz való alapjogot sérti.

Így ezért jelen ügyben a külföldön kiállított ICC okmány kiállító hatóságnál fennálló lakóhelyhez kötése a vízi jármű tulajdonosokat indokolatlanul, önkényesen fosztja meg tulajdonuk magyarországi használatától, mint tulajdonosi részjogosítványtól, amelynek indoka nem más alapjog biztosítása vagy a közérdek védelme, hanem a külföldön megszerzett képesítési engedélyek magyarországi felhasználásának ENSZ határozat rendelkezéseivel ellentétes korlátozása. Mindezt álláspontom szerint a 15/2001. (IV. 27.) KöViM rendelet 9. § (2a) bekezdés c) pontja, illetve ugyanezen rendelet 2021. szeptember 28. napjától hatályos 9/C. § c) pontjának második fordulata – és így a Szolnoki Járásbíróság 15.Szk.9164/2020/5. sz. határozata is – az ENSZ Európai Gazdasági Bizottsága Belvízi Közlekedési Munkacsoportjának 40. számú határozatában foglaltakkal szemben külföldi lakóhely hiányában kizárja az ICC okmány felhasználhatóságát, az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdésébe ütközik.

Az Alaptörvény XXVIII. cikk (4) bekezdése szerint senki nem nyilvánítható bűnösnek, és nem sújtható büntetéssel olyan cselekmény miatt, amely az elkövetés idején a magyar jog vagy - nemzetközi szerződés, illetve az Európai Unió jogi aktusa által meghatározott körben - más állam joga szerint nem volt bűncselekmény.

Figyelemmel arra, hogy a Magyarország által elfogadott ENSZ Európai Gazdasági Bizottsága Belvízi Közlekedési Munkacsoportjának 40. számú határozata értelmében lakóhelytől függetlenül minden egyezményt elfogadó államban az ICC okmány a mai napig feljogosít vízi közlekedésben való részvételre, álláspontom szerint az ENSZ Határozat, mint nemzetközi szerződés értelmében a Szolnoki Járásbíróság 15.Szk.9164/2020/5. sz. határozatában foglalt cselekmény nem képzett sem az elkövetéskor, sem most bűncselekményt vagy szabálysértést, így az Alaptörvény XXVIII. cikk (4) bekezdése értelmében a bírósági határozat és a határozat eldöntésében érdemi szerepet betöltő 15/2001. (IV. 27.) KöViM rendelet 9. § (2a) bekezdés c) pontja, illetve a 2021. szeptember 28. napjától hatályos 9/C. § c) pontjának második fordulata az Alaptörvény XVIII. cikk (4) bekezdésébe ütközik.

Az Alaptörvény XV. cikk (1) és (2) bekezdései szerint a törvény előtt mindenki egyenlő. Minden ember jogképes.

Magyarország az alapvető jogokat mindenkinek bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, fogyatékoság, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül biztosítja.

Figyelembe vettem azt a körülményt, hogy ha az indítványban a hátrányos megkülönböztetés tilalmára [az Alaptörvény XV. cikk (1)-(2) bekezdéseire] hivatkoznék, az Alkotmánybíróság gyakorlatában valamely megkülönböztetés alaptörvény-ellenessége akkor állapítható meg, ha a jogszabály a szabályozás szempontjából egymással összehasonlítható jogalanyok között tesz különbséget anélkül, hogy annak alkotmányos indoka lenne.

A jogképeség általánossága szoros összefüggésben áll az egyenlőség és egyenjogúság követelményével, amelynek másik oldala a diszkrimináció tilalma. Ekként tehát nem általában a különbségtétel tilalmazott, hanem az igazolható ok nélkül történő megkülönböztetés. A megkülönböztetés tilalma arra vonatkozik, hogy a jognak mindenkit egyenlőként (egyenlő méltóságú személyként) kell kezelnie, azaz az emberi méltóság alapjogán nem eshet csorba, azonos tisztelettel és körültekintéssel, az egyéni szempontok azonos mértékű figyelembevételével kell a jogosultságok és a kedvezmények elosztásának szempontjait meghatározni. A fentiekről az Alkotmánybíróság a 42/2012. (XII. 20.) AB határozatában úgy, hogy *„[a]z Alkotmánybíróság felidézi az Alaptörvény XV. cikk (1) bekezdésében foglalt általános egyenlőségi szabály értelmezése során kimunkált gyakorlatát, amely a jogrend valamennyi szabálya tekintetében azért biztosítja az egyenlően kezelés követelményét, mert az egyenlőség végső forrása az egyenlő emberi méltóság. A jogegyenlőség klauzulája a közhatalmat gyakorlók számára tehát azt az alkotmányos parancsot fogalmazza meg, hogy valamennyi személyt egyenlő méltóságúként kezeljenek, és szempontjaikat egyenlő mércével és méltányossággal mérjék. Ez a követelmény pedig az egész jogrendre kiterjed, ugyanis a közhatalmat gyakorlók kötelesek egyenlő elbánást biztosítani a joghatósága alá tartozó minden személy számára. Ebből következik, hogy egy adott szabályozás abban az esetben nem felel meg az Alaptörvény XV. cikk (1) bekezdésében foglalt alkotmányos mércének, ha végső soron az emberi méltósághoz fűződő jogot sérti. Vagyis a jogegyenlőség elve nem bármifajta különbségtételt, hanem csupán az emberi méltóságot sértő megkülönböztetéseket tilalmazza. Alaptörvény-ellenes, vagyis emberi méltóságot sértő megkülönböztetés abban az esetben állapítható meg, ha a különbségtétel önkényes. A hátránnyal járó különbségtétel az általános mérce szerint akkor minősül önkényesnek, ha nincs ésszerű, kellő súlyú alkotmányos indoka. Ennek ellenőrzéséhez elsődlegesen az intézkedés legitim célját szükséges vizsgálni. Ezen kívül szükséges értékelni egyfelől azt, hogy az intézkedés alkalmas-e a legitim cél eléréséhez, másfelől pedig azt is, hogy az elérni kívánt, legitim cél által kijelölt személyek köre egybeesik-e az intézkedéssel érintett személyek körével. Mindezen szempontok nyújtanak lehetőséget annak eldöntéséhez, hogy egy különbségtétel önkényesnek, ésszerű indokot nélkülözőnek tekinthető-e.”*

A Szolnoki Járásbíróság 15.Szk.9164/2020/5. számú végzése és az ezen bírósági határozat alapját képező 15/2001. (IV. 27.) KöViM rendelet 9. § (2a) bekezdés c) pontja, illetve ugyanezen rendelet 2021. szeptember 28. napjától hatályos 9/C. § c) pontjának második fordulata a lakóhely alapján különbséget tesz azon személyek közt, akik az ENSZ Európai Gazdasági Bizottsága Belvízi Közlekedési Munkacsoportjának 40. számú határozatában foglaltak szerint szereztek ICC okmányt, amely alapján a vízi közlekedésben részt lehet venni. Ezen különbségtétel nem rendelkezik legitim céllal, ugyanis nem más alapjog vagy a közérdek érvényesülése, illetve védelme érdekében jött létre. Nyilvánvaló hogy a vízi közlekedés időpontjában fennálló lakóhely semmilyen módon nem befolyásolja a felhasználó vízi közlekedésben történő alkalmasságát, így a lakóhely alapján történő megkülönböztetés igazolható ok, legitim cél nélkül következett be.

Az Alkotmánybíróság a 3206/2014. (VII. 21.) AB határozatban kifejtette, hogy *„az Alaptörvény*

XV. cikk (2) bekezdése az alapjogok egyenlőségét és a diszkrimináció tilalmát tartalmazza. A tételesen felsorolt tulajdonságok mellett az „egyéb helyzet szerinti különbségtétel” fordulat nyújt garanciát ahhoz, hogy az előre nem látható, de a felsorolásban szereplő tulajdonságokhoz döntő hasonlóságot mutató helyzetben élő személyeket se érhesse hátrányosan sújtó különbségtétel. A diszkriminációtilalom alkotmányos klauzulája elsődlegesen a társadalom személyben rejlő és tetszés szerint nem változtatható tulajdonság mentén elkülönülő csoportjainak védelmét szolgálja. Az Alkotmánybíróság következetes álláspontja szerint az Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdésében foglalt diszkrimináció tilalma nem kizárólag az alapvető jogok védelmi körébe tartozó jogszabályokra, hanem a teljes jogrendszerre is kiterjeszthető. Ez abból adódik, hogy a diszkrimináció tilalma valójában az alaptörvényi szabályban megjelölt, az emberek önazonosságát, identitását megtestesítő tulajdonságok szerinti megkülönböztetést, vagyis a diszkriminációt tilalmazza.”

Jelen ügy tekintetében az „egyéb helyzet szerinti különbségtétel” fordulat alkalmazandó, ugyanis bár a lakóhely szerinti különbségtétel nem tételesen megnevezett védett tulajdonság, de az Alkotmánybíróság fenti levezetése alapján olyan az emberek önazonosságát, identitását meghatározó lényegi tulajdonságot jelent, amely miatt eljárás alá vont társadalmi kirekesztéssel néz szembe, illetve alapjogsérelmet szenved el.

Így tehát önkényes és alaptörvény-ellenes a megkülönböztetés, amelyet a 15/2001. (IV. 27.) KöViM rendelet 9. § (2a) bekezdés c) pontja, illetve ugyanezen rendelet 2021. szeptember 28. napjától hatályos 9/C. § c) pontjának második fordulata tartalmaz, illetve az ezen jogszabályra alapított Szolnoki Járásbíróság 15.Szk.9164/2020/5. sz. határozata is, mert a fenti levezetés alapján az Alaptörvény XV. cikk (1) bekezdésében foglalt lakóhelyen alapuló diszkrimináció tilalmába is ütközik.

Előadom, hogy a lakóhelyen alapuló diszkriminációt a szabálysértési hatóság a hivatkozott rendelet 2020. január 1. napját megelőző időszakban is alkalmazta annak ellenére, hogy ezt sem nemzetközi szerződés, sem az akkor hatályos magyar jogalkotás nem tette volna lehetővé. A rendes jogorvoslati eljárásokban ezen jogszabálysértő eljárásokat és jogszabálysértő határozatokat az eljáró bíróságok a törvényes rendelkezések szerint megváltoztatták és megállapították a szabálysértések hiányát, amely eljárási gyakorlatot a mellékelt csatolt, Szolnoki Járásbíróság 35.Szk.7685/2019/2., 15.Szk.11.390/2017/2. és 40.Szk.632/2017/3. számú végzései alátámasztanak. Ezen végzésekben rögzített megelőző eljárások is alátámasztják azon eljárási gyakorlatot, amelynek lényege szerint ne kerüljenek Horvátországban kiadott ICC okmányok elfogadásra Magyarországon, amely a lakóhely szerinti diszkriminációt valósítja meg.

3. Egyéb nyilatkozatok és mellékletek

a) Nyilatkozat arról, hogy az indítványozó kezdeményezte-e a bíróságon az alkotmányjogi panasszal érintett bírósági ítélet végrehajtásának felfüggesztését.

Előadom, hogy nem kezdeményeztem bíróságon az alkotmányjogi panasszal támadott bírósági határozat végrehajtásának felfüggesztését.

b) Ügyvédi vagy kamarai jogtanácsosi meghatalmazás eredeti példánya, ha az indítványozó jogi képviselővel jár el. (Melléklet)

Az Alkotmánybíróság előtti eljárásra irányuló ügyvédi meghatalmazás csatolva.

c) Nyilatkozat az indítványozó személyes adatainak nyilvánosságra hozhatóságáról

Előadom, hogy nem járulok hozzá nevem és személyes adataim nyilvánosságra hozatalához.

d) Az érintettséget alátámasztó dokumentumok egyszerű másolata (Mellékletek)

Előadom, hogy Az érintettséget alátámasztó dokumentumok egyszerű másolatát (Szolnoki Járásbíróság 15.Szk.9164/2020/5. sz. határozata, amely az indítványozóra, mint eljárás alá vont terhére állapít meg rendelkezést; az ENSZ Európai Gazdasági Bizottsága Belvízi Közlekedési Munkacsoportjának 40. számú határozatának magyar fordítása; Szolnoki Járásbíróság 35.Szk.7685/2019/2., 15.Szk.11.390/2017/2. és 40.Szk.632/2017/3. számú végzései) korábbi beadványom mellékleteiként becsatolásra kerültek.

II. Közvetlen alkotmányjogi panasz

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a hajózási képesítésekről szóló 15/2001. (IV. 27.) KöViM rendelet 9/C. § c) pontjának második fordulatát („és a bizonyítványt kiállító államban lakóhellyel rendelkezik”) alaptörvény-ellenességét, és azt az Abtv. 41. § (1) bekezdése alapján semmisítse meg.

Kérelmem indokolásaként az alábbiakat adom elő:

1. Az indítvány benyújtásának törvényi és formai követelményei

a) A támadott jogszabály pontos megjelölése, a tényállás rövid ismertetése és a bírói út hiánya

■■■■■■■■■■ eljárás alá vont a ■■■■■■■■■■ Horvátországban megszerzett nemzetközi kedvtelési célú hajóvezetői bizonyítvány (a továbbiakban: ICC okmány) birtokában 2020. augusztus 20. napján 17 óra 30 perc körüli időben a Tiszafüred-Örvény térségében, a Tisza folyó 425 fkm-nél a saját tulajdonát képező ■■■■■■■■■■ nyilvántartási számú, vízszög meghajtású, SEA DOO RXP 300 RS test típusú, Rotax 1630 ACE motortípusú, 217 kW teljesítményű motorral meghajtott motoros vízi járművel közlekedett, amikor igazoltatás alá vonta az illetékes rendőrhatalóságot, majd feljelentést terjesztett elő vele szemben arra hivatkozással, hogy a felmutatott ICC okmány alapján nem jogosult Magyarországon kishajó vezetésére.

A feljelentés alapján indult szabálysértési ügyben a Tiszai Vízügyi Rendészeti Rendőrkapitányság Rendészeti Osztály Igazgatásrendészeti és Hatósági Alosztálya a 16832/73-1/2020. szabs.

számon Szolnokon, 2020. szeptember 06. napján meghozott szabálysértési határozatában az eljárás alá vontat engedély nélküli vezetés és a vízi közlekedési szabályok megsértése miatt [REDACTED] pénzbírsággal sújtotta.

Az eljárás alá vont jogi képviselője által határidőben benyújtott kifogás alapján a Szolnoki Járásbíróság a jelen alkotmányjogi panasszal támadott határozatában a vízi közlekedési szabályok megsértése miatt a szabálysértési eljárást ugyan megszüntette, azonban az engedély nélküli vezetés miatt az eljárás alá vontat figyelmeztetésben részesítette. A bírósági határozat ellen további rendes jogorvoslati lehetőséget a Szabs. nem biztosít.

b) A jogorvoslati eljárás hiánya

Az alkotmányjogi panasz eljárás megindításának feltétele alapvetően a rendes jogorvoslati lehetőségek kimerítése. Jelen ügyben a Tiszai Vízügyi Rendőrkapitányság Rendészeti Osztály Igazgatásrendészeti és Hatósági Alosztálya járt el és hozott ügydöntő határozatot, amellyel szemben eljárás alá vont kifogást emelt, amelyet követően a kifogás elbírálására hatáskörrel és illetékességgel rendelkező Szolnoki Járásbíróság meghozta 15.Szk.9164/2020/5. számon jogerős ügydöntő végzését. A végzés ellen a Szabstv. 116. § (3) bekezdése alapján fellebbezésnek nincs helye, így a rendes jogorvoslati lehetőségek kimerültek. Továbbá előadom, hogy az ügyben sem a Kúria előtti felülvizsgálati eljárás, sem perújítási eljárás nincs folyamatban.

c) Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje

Az Abtv. 26. § (2) bekezdése alapján az alkotmányjogi panasz kivételesen akkor is kezdeményezhető, ha az alaptörvény-ellenes jogszabály rendelkezésének alkalmazása vagy hatályosulása folytán közvetlenül, bírói döntés nélkül következett be a jogsérelem, és nincs a jogsérelem orvoslására szolgáló jogorvoslati eljárás, vagy a jogorvoslati lehetőségeit az indítványozó már kimerítette. Tekintettel arra, hogy a hajózási képesítésekről szóló 15/2001. (IV. 27.) KöViM rendelet 9. § (2a) bekezdését a 46/2021. (IX. 13.) ITM rendelet 10. § 2021. szeptember 28. hatállyal – az alaptörvény-ellenes szabályozást lényegében megtartva – módosította. Így a jelen kérelemmel támadott jelenleg hatályos jogszabályi hely a 15/2001. (IV. 27.) KöViM rendelet 9/C. § c) bekezdés második fordulata („és a bizonyítványt kiállító államban lakóhellyel rendelkezik”). Jelen beadványt az Abtv. 30. § (1) bekezdése alapján az alaptörvény-ellenes jogszabály hatálybalépésétől számított száznyolcvan napon belül lehet írásban benyújtani, így tekintettel arra, hogy a 15/2001. (IV. 27.) KöViM rendelet 9/C. § c) bekezdés második fordulata 2021. szeptember 28. napján lépett hatályba, a beadvány határidőben beérkezettnek minősül.

d) Az indítványozó érintettségének bemutatása

Az alkotmányjogi panasszal támadott bírósági határozat az eljárás alá vontat szankcionálja és kizárja a vízi közlekedésből annak ellenére, hogy őt jogszerűen kiadott nemzetközi képesítés

(ICC okmány) jogosítja fel a vízi közlekedésben történő részvételre. Az indítványozóra a támadott bírósági határozat rendelkezést tartalmaz, így érintettnek minősül.

e) Annak bemutatása, hogy a támadott jogszabályi rendelkezések alkalmazása vagy közvetlen hatályosulása során felmerült kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés.

Az ICC okmány kiállításáról és annak a részes államok általi elfogadásáról az ENSZ Európai Gazdasági Bizottsága Belvízi Közlekedési Munkacsoportjának 40. számú határozata rendelkezik, amelyet Magyarország is elfogadott, így ezen határozat a magyar jog részét képezi.

A hivatkozott ENSZ Határozat I. sz. mellékletének 1. bekezdése szerint hivatalos nemzeti képzettségi bizonyítvány bemutatása után a tulajdonos kérésére megszerezheti a nemzeti bizonyítványt kiállító ország nemzetközi bizonyítványát, ha a jelen melléklet II. részének követelményei teljesülnek.

Az I. melléklet 2. bekezdése szerint az 1. bekezdésben foglaltaktól eltérő esetben a kérelmező csak akkor kaphatja meg a jelen melléklet II. részének megfelelő nemzetközi bizonyítványt, ha sikeresen letett egy vizsgát.

A vizsga letételéről a Határozat ugyancsak tartalmaz rendelkezéseket a következők szerint:

1. A nemzetközi bizonyítvány csakis olyan személy részére állítható ki, aki
 - a) betöltötte a 16. életévét;
 - b) fizikailag és mentálisan alkalmas kedvtelési célú hajó vezetésére, különös tekintettel a hallásra és a látásra;
 - c) képes a tudását a gyakorlatban alkalmazni.

Az elfogadott ENSZ Határozat alapján a 15/2001. (IV. 27.) KöViM rendelet 9. § (2a) bekezdése tartalmaz előírásokat, amelyek 2019. január 1. napjáig mindenben megegyeztek az ENSZ Határozat rendelkezéseivel a következők szerint:

(2a) Kedvtelési céllal a magyar víziúton vagy magyar lobogó alatt közlekedő kishajó vezetéséhez az ENSZ Európai Gazdasági Bizottsága Belvízi Közlekedési Munkacsoportja 40. számú határozatában foglaltaknak megfelelően kibocsátott nemzetközi kedvtelési célú hajóvezetői bizonyítvány az abban foglalt korlátozások figyelembevételével fogadható el.

A rendelet hivatkozott (2a) bekezdését időközben a 45/2019. (XII. 20.) ITM rendelet 2020. január 1. hatállyal a következők szerint módosította, szűkítve az ICC okmány felhasználhatóságát:

(2a) Kedvtelési céllal a magyar víziúton vagy magyar lobogó alatt közlekedő kishajó vezetéséhez az ENSZ Európai Gazdasági Bizottsága Belvízi Közlekedési Munkacsoportja 40. számú határozatában foglaltaknak megfelelően kibocsátott nemzetközi kedvtelési célú

hajóvezetői bizonyítvány az abban foglalt korlátozások figyelembevételével akkor fogadható el, ha a bizonyítvány tulajdonosa igazolja, hogy érvényes egészségi alkalmasságról szóló orvosi igazolással rendelkezik, továbbá:

- a) a bizonyítványt kiállító állam állampolgára,
- b) valamelyik észak-amerikai állam állampolgára,
- c) olyan állam állampolgára, amely tagja az ENSZ Európai Gazdasági Bizottságának és a bizonyítványt kiállító államban lakóhellyel rendelkezik,
- d) olyan állam állampolgára, amely nem tagja az ENSZ Európai Gazdasági Bizottságának.

A fent hivatkozott jogszabályi rendelkezést jelen eljárás ideje alatt a 46/2021. (IX. 13.) ITM rendelet 10. § 2021. szeptember 28. hatállyal az alaptörvény-ellenes rendelkezés megtartásával az alábbiak szerint módosította:

9/C. § Kedvtelési céllal közlekedő kishajó vezetéséhez az ENSZ Európai Gazdasági Bizottsága Belvízi Közlekedési Munkacsoportja 40. számú határozatában foglaltaknak megfelelően külföldön kibocsátott nemzetközi kedvtelési célú hajóvezetői bizonyítvány az abban foglalt korlátozások figyelembevételével akkor fogadható el, ha a bizonyítvány tulajdonosa igazolja, hogy érvényes egészségi alkalmasságról szóló orvosi igazolással rendelkezik, továbbá

- a) a bizonyítványt kiállító állam állampolgára,
- b) valamelyik észak-amerikai állam állampolgára,
- c) olyan állam állampolgára, amely tagja az ENSZ Európai Gazdasági Bizottságának, és a bizonyítványt kiállító államban lakóhellyel rendelkezik, vagy
- d) olyan állam állampolgára, amely nem tagja az ENSZ Európai Gazdasági Bizottságának.

Magyarország tagja az ENSZ Európai Gazdasági Bizottságának, továbbá az eljárás alá vont magyar állampolgár, azonban a vízi jármű vezetésekor lakóhelye Magyarországon volt. Látható, hogy míg 2019. december 31. napjáig az eljárás alá vont jogszerűen használta ICC okmányával a vízi járművét, 2020. január 1. napjától hatályos 2a) bekezdés c) pontja, illetve 2021. szeptember 28. napjától hatályos 9/C. § c) pontja az ENSZ határozatban foglaltakkal szemben immár azzal a korlátozással fogadja el az ICC okmányt, hogy az okmány jogosultja egyúttal az okmányt kiállító államban lakóhellyel is rendelkezzen a közlekedés időpontjában. Mindebből pedig következik, hogy amennyiben a nemzetközi képesítés felhasználása időpontjában a felhasználó nem rendelkezik a kiállító hatóságban lakóhellyel, a hatályos jogszabály értelmében nem fogadható el az ICC okmány. Mindezért a rendelet módosítása

eredményeként meghozott bírósági határozat értelmében az eljárás alá vont horvátországi lakóhely hiányában nem használhatja az ICC okmányát vízi közlekedéshez.

Álláspontom szerint a fent írt Magyarország által elfogadott ENSZ határozattal ellentétes, azzal szembemenő rendeleti szabályozás és az annak alapján meghozott bírósági határozat egyrészt Alaptörvénybe is ütközik, másrészt alkotmányjogi jelentőségű kérdésnek is minősül az alább részletezett okokból.

2. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása

a) Az Alaptörvény megsértett rendelkezéseinek pontos megjelölése

Álláspontom szerint a Szolnoki Járásbíróság 15.Szk.9164/2020/5. számú határozata az Alaptörvény alábbi rendelkezéseit sérti:

Az Alaptörvény Q) cikk (2) bekezdése szerint Magyarország nemzetközi jogi kötelezettségeinek teljesítése érdekében biztosítja a nemzetközi jog és a magyar jog összhangját.

Az Alaptörvény II. cikke szerint az emberi méltóság sérthetetlen. Minden embernek joga van az élethez és az emberi méltósághoz, a magzat életét a fogantatástól kezdve védelem illeti meg.

Az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdése szerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy magán- és családi életét, otthonát, kapcsolattartását és jó hírnevét tiszteletben tartsák.

Az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdése szerint mindenkinek joga van a tulajdonhoz és az örökléshez. A tulajdon társadalmi felelősséggel jár.

Az Alaptörvény XV. cikk (1) bekezdése szerint a törvény előtt mindenki egyenlő. Minden ember jogképes.

Az Alaptörvény XXVIII. cikk (4) bekezdése szerint senki nem nyilvánítható bűnösnek, és nem sújtható büntetéssel olyan cselekmény miatt, amely az elkövetés idején a magyar jog vagy – nemzetközi szerződés, illetve az Európai Unió jogi aktusa által meghatározott körben – más állam joga szerint nem volt bűncselekmény.

b) A megsemmisíteni kért jogszabály, jogszabályi rendelkezés alaptörvény-ellenességének indokolása

A Szolnoki Járásbíróság 15.Szk.9164/2020/5. számú határozata alapját képző 15/2001. (IV.27) KöVIM rendelet 2020. január 1. napjától hatályos 9. § (2a) bekezdése, illetve a 2021. szeptember 28. napjától hatályos 9/C. § c) pontja második fordulata nyilvánvalóan ellentétes az ENSZ Európai Gazdasági Bizottsága Belvízi Közlekedési Munkacsoportjának 40. számú határozatában foglaltakkal, mivel ICC okmány elfogadhatóságát az ENSZ határozat rendelkezéseivel ellentétesen 2020. január 1. napjától az ICC okmányt kiállító államban a közlekedés időpontjában fennálló lakóhelyhez köti.

Az Alaptörvény Q) cikk (2) bekezdése szerint Magyarország nemzetközi jogi kötelezettségeinek teljesítése érdekében biztosítja a nemzetközi jog és a magyar jog összhangját.

Az 53/1993. (X. 13.) AB határozat szerint a vállalt nemzetközi jogi kötelezettségek és a belső jog összhangjának biztosítása fordulat minden „vállalt” nemzetközi kötelezettségre vonatkozik, az általánosan elismert szabályokra is. Az összhangot az egész belső joggal biztosítani kell, így az Alaptörvénnyel is. Az Alaptörvény ezen rendelkezése tehát az Alaptörvény, a nemzetközi jogból származó szerződések, vagy közvetlenül az Alaptörvénnyel vállalt kötelezettségek, valamint a belső jog összhangját követeli meg; az összhang biztosításában figyelemmel kell lenni mindegyikük sajátosságaira [53/1993. (X. 13.) AB határozat]. Álláspontom szerint azzal, hogy a 15/2001. (IV. 27.) KöViM rendelet 9. § (2a) bekezdés c) pontja, illetve a 2021. szeptember 28. napjától hatályos 9/C. § c) pontjának második fordulata, az ENSZ Európai Gazdasági Bizottsága Belvízi Közlekedési Munkacsoportjának 40. számú határozatában foglaltakkal szemben a kiállító hatóság államának lakóhelyéhez köti az ICC okmány elfogadhatóságát, az Alaptörvény Q) cikk (2) bekezdésébe ütköző alaptörvény-ellenes helyzetet eredményezett, mert nem került biztosításra a nemzetközi jog és a magyar jog összhangja a hivatkozott rendelet 2020. január 1. napján – és 2021. szeptember 28. napjával fenntartott – módosításakor.

Az Alkotmánybíróság a 23/2015. (VII. 7.) AB határozatában kifejtette, hogy „[a]z Alaptörvény kifejezetten az Alkotmánybíróság feladatává teszi, hogy abban az esetben, ha nemzetközi szerződéssel ellentétes hazai jogalkotásra kerül sor, akkor – Magyarország nemzetközi jogi kötelezettségének teljesítése érdekében – a jogszabályt vizsgálja felül és az ellentét feloldása érdekében – szükség szerint – a jogszabályi rendelkezést semmisítse meg vagy állapítson meg sarkalatos törvényben meghatározott más jogkövetkezményt. A nemzetközi szerződésbe ütköző jogszabályokkal kapcsolatban megállapítható jogkövetkezményeket a sarkalatos törvényként elfogadott Abtv. részletezi. Az Abtv. 42. § (1) bekezdése szerint, ha az Alkotmánybíróság olyan jogszabály nemzetközi szerződésbe ütközését állapítja meg, amely a nemzetközi szerződést kihirdető jogszabállyal az Alaptörvény alapján nem lehet ellentétes, a nemzetközi szerződéssel ellentétes jogszabályt teljesen vagy részben megsemmisíti. A (2) bekezdés szerint, ha az Alkotmánybíróság olyan jogszabály nemzetközi szerződésbe ütközését állapítja meg, amellyel a nemzetközi szerződést kihirdető jogszabály az Alaptörvény alapján nem lehet ellentétes, az ellentét feloldása érdekében – a körülmények mérlegelése alapján, határidő megjelölésével – felhívja a Kormányt, illetve a jogalkotót, hogy a megjelölt határidőben tegye meg az ellentét feloldása érdekében szükséges intézkedéseket. Az Abtv. 42. §-a nem rendelkezik kifejezetten arról, hogy milyen jogkövetkezményt kell alkalmazni olyan speciális, köztes esetben, ha a nemzetközi szerződést kihirdető jogszabály és a nemzetközi szerződésbe ütköző jogszabály azonos jogforrási szinten van. Az Alkotmánybíróságnak tehát az Abtv. és az Alaptörvény együttes értelmezése alapján kellett megvizsgálnia, hogy ilyen esetben milyen jogkövetkezményt alkalmazhat a nemzetközi szerződésbe ütköző jogszabállyal kapcsolatban.”

Az Alaptörvény II. cikke szerint az emberi méltóság sérthetetlen. Minden embernek joga van az élethez és az emberi méltósághoz, a magzat életét a fogantatástól kezdve védelem illeti meg.

Az Alkotmánybíróság az emberi méltósághoz való jogot először 1990-ben értelmezte, amikor megállapította, hogy az ún. „általános személyiségi jog” egyik megfogalmazása. Rámutatott, hogy a modern alkotmányok, illetve alkotmánybíróági gyakorlat az általános személyiségi jogot különféle aspektusaival nevezik meg, így például a személyiség szabad kibontakoztatásához való jogként, az önrendelkezés szabadságához való jogként, általános cselekvési szabadságként, avagy a magánszférához való jogként. Az általános személyiségi jog „anyajog”, azaz olyan szubszidiárius alapjog, amelyet mind az Alkotmánybíróság, mind a bíróságok minden esetben felhívhatnak az egyén autonómiájának védelmére; ha az adott tényállásra a konkrét, nevesített alapjogok egyike sem alkalmazható [8/1990. (IV. 23.) AB határozat].

Álláspontom szerint a 2020. január 1. napján hatályba lépett 15/2001. (IV. 27.) KöViM rendelet 9. § (2a) bekezdés c) pontja, illetve ugyanezen rendelet 2021. szeptember 28. napjától hatályos 9/C. § c) pontjának második fordulata, az Alaptörvény II. cikkében foglalt emberi méltóság részét képező általános cselekvési szabadság sérelmével jár, mivel az ENSZ Európai Gazdasági Bizottsága Belvízi Közlekedési Munkacsoportjának 40. számú határozat ellenére nem biztosítja azon személyek részére, akik nem rendelkeznek az okmányt kiállító hatóság államában lakóhellyel.

E körben hivatkozni kívánok a Kúria BH2018. 221. számú eseti döntésére, amely szerint a magánélethez való jog sérelmét jelenti, ha az uniós jog nem megfelelő átültetéséből fakadóan a magyar jogszabály alapján elvonják a magyar munkavállaló rendes fizetett szabadságát, ezáltal csökkentik a rekreációra, a családi kapcsolatokra fordítható idejét. Álláspontom szerint mivel a vezetői képesítés ENSZ határozatnak nem megfelelő átültetéséből fakadóan került sor a vízi közlekedésben való részvétel tilalmazására a jelen beadvánnyal támadott 15/2001. (IV. 27.) KöViM rendelet 9. § (2a) bekezdés c) pontja, illetve ugyanezen rendelet 2021. szeptember 28. napjától hatályos 9/C. § c) pontjának második fordulata, ezért az emberi méltóság részét képező általános cselekvési szabadság sérelmét eredményezi, amely ellentétes az Alaptörvény II. cikkével.

Az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdése szerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy magán- és családi életét, otthonát, kapcsolattartását és jó hírnevét tiszteletben tartsák.

A magánszféra védelme összefügg más alapjogokkal is, így legszorosabban az emberi méltóság jogával, sőt az Alkotmánybíróság által a 1115/B/1995. AB határozatában kifejtettek szerint annak egyik alkotóeleme. A 13/2016. (VII. 18.) AB határozat kimondta, hogy „[a] magánszféra lényegi fogalmi eleme, hogy az érintett akarata ellenére mások oda ne hatolhassanak be, illetőleg be se tekinthessenek. [...] Az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdésében biztosított magánszférához való jog és az Alaptörvény II. cikke által garantált emberi méltósághoz való jog között különösen szoros a kapcsolat.” Ezen gyakorlatát az Alkotmánybíróság több határozatában is megerősítette. Így álláspontom szerint 15/2001. (IV. 27.) KöViM rendelet 9. § (2a) bekezdés c) pontja, illetve ugyanezen rendelet 2021. szeptember 28. napjától hatályos 9/C. § c) pontjának második fordulata az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdését sérti, ugyanis annak eredményeképpen, hogy Magyarország által nem kerül biztosításra a magyar és a nemzetközi jog harmóniája, eljárás alá vont magánéletébe beavatkozás történik. Továbbá a rekreációs célú szabadidőtöltés a magánélet részét képezi, így azzal, hogy a fenti jogszabályhely a hivatkozott ENSZ határozattal ellentétes, sérül eljárás alá vont magánélethez fűződő joga.

Az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdése szerint mindenkinek joga van a tulajdonhoz és az örökléshez. A tulajdon társadalmi felelősséggel jár.

Az alapjogként védett tulajdon tartalmát a mindenkori (alkotmányos) közjogi és magánjogi korlátokkal együtt kell értelmezni, és így a védelem terjedelme mindig konkrét; függ a tulajdon alanyától, tárgyától [64/1993. (XII. 22.) AB határozat]. Az Alkotmánybíróság egy korábbi döntésében már arra is rámutatott, hogy a tulajdonjog valamely tartalmi elemének a korlátozása csak akkor jár magának a tulajdonjognak mint alkotmányos jognak a korlátozásával, és ezáltal csak akkor alaptörvény-ellenes, ha az nem elkerülhetetlen, vagyis ha kényszerítő ok nélkül történik, továbbá ha a korlátozás súlya a korlátozással elérni kívánt célhoz képest aránytalan. Az Alaptörvény ezen szakaszához fűzött kommentár szerint az alkotmányos szabályok akkor engednek teret az alapjogok törvényi korlátozásának, ha a korlátozás az alapjog lényeges tartalmát nem érinti. Amennyiben az alapjog korlátozására nem valamely más alkotmányos jog teljesítése és garantálása érdekében kerül sor, ezen körülmény alaptörvény-ellenességhez vezethet, mivel a korlátozást csak valamilyen más alkotmányos jog bizonyításának szükségessége indokolhat. A korlátozásnak – mint alkotmányos céllal – arányban kell állnia és azt nem lépi túl (2299/B/1991. AB határozat).

Az Alkotmánybíróság legutóbb a 20/2014. (VII. 3.) AB határozatában foglalkozott részletesen az alkotmányos tulajdonjog védelmi határaival. E döntésében – korábbi álláspontját megerősítve – hangsúlyozta, hogy az alkotmányos tulajdonvédelem köre és módja nem szükségképpen követi a polgári jogi fogalmakat. A szükséges és arányos korlátozásnak, illetve a tulajdonjog lényeges tartalmának ugyanis nincs polgári jogi megfelelője. A tulajdonjog részjogosítványai nem azonosíthatók a tulajdonhoz való jog alkotmányi védelmet élvező lényeges tartalmával. Az alapjogként védett tulajdon tartalmát a mindenkori (alkotmányos) közjogi és magánjogi korlátokkal együtt kell érteni, ahogy azt fentebb említettem is. A következetes alkotmánybíróági gyakorlat szerint a tulajdonhoz való jog jogszerű gyakorlását korlátozó állami közhatalmi beavatkozással szemben védi a tulajdonost, nem biztosít azonban védelmet a jogszerűtlen tulajdonosi magatartás jogkövetkezményeként alkalmazott közigazgatási jogi szankciókkal szemben.

Jelen ügyben a tulajdonhoz való jog jogszerű gyakorlását korlátozó állami közhatalmi beavatkozás valósult meg, ugyanis a hivatkozott ENSZ határozat alapján eljárás alá vont jogszerűen használhatta a tulajdonában álló vízi járművét, azonban a 15/2001. (IV. 27.) KöViM rendelet 9. § (2a) bekezdés c) pontja, illetve ugyanezen rendelet 2021. szeptember 28. napjától hatályos 9/C. § c) pontjának második fordulata az ENSZ rendelettel ellentétes tartalommal egy korlátozó szabályt fogalmaz meg azzal, hogy az ICC okmányt kiállító államban lévő lakóhelyhez köti az ICC okmány felhasználhatóságát. Ezen korlátozásnak nincs legitim célja, ugyanis nem indokolható meg más alapjog vagy a közérdek védelme érdekében, ezért a jelen panasszal támadott jogszabályhely az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdésében által deklarált tulajdonhoz való alapjogot sérti.

Így ezért jelen ügyben a külföldön kiállított ICC okmány kiállító hatóságnál fennálló lakóhelyhez kötése a vízi jármű tulajdonosokat indokolatlanul, önkényesen fosztja meg tulajdonuk magyarországi használatától, mint tulajdonosi részjogosítványtól, amelynek indoka nem más alapjog biztosítása vagy a közérdek védelme, hanem a külföldön megszerzett képesítési engedélyek magyarországi felhasználásának ENSZ határozat rendelkezéseivel ellentétes korlátozása. Mindezzért álláspontom szerint a 15/2001. (IV. 27.)

KöViM rendelet 9. § (2a) bekezdés c) pontja, illetve ugyanezen rendelet 2021. szeptember 28. napjától hatályos 9/C. § c) pontjának második fordulója – és így a Szolnoki Járásbíróság 15.Szk.9164/2020/5. sz. határozata is – az ENSZ Európai Gazdasági Bizottsága Belvízi Közlekedési Munkacsoportjának 40. számú határozatában foglaltakkal szemben külföldi lakóhely hiányában kizárja az ICC okmány felhasználhatóságát, az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdésébe ütközik.

Az Alaptörvény XXVIII. cikk (4) bekezdése szerint senki nem nyilvánítható bűnösnek, és nem sújtható büntetéssel olyan cselekmény miatt, amely az elkövetés idején a magyar jog vagy - nemzetközi szerződés, illetve az Európai Unió jogi aktusa által meghatározott körben - más állam joga szerint nem volt bűncselekmény.

Figyelemmel arra, hogy a Magyarország által elfogadott ENSZ Európai Gazdasági Bizottsága Belvízi Közlekedési Munkacsoportjának 40. számú határozata értelmében lakóhelytől függetlenül minden egyezményt elfogadó államban az ICC okmány a mai napig feljogosít vízi közlekedésben való részvételre, álláspontom szerint az ENSZ Határozat, mint nemzetközi szerződés értelmében a Szolnoki Járásbíróság 15.Szk.9164/2020/5. sz. határozatában foglalt cselekmény nem képzett sem az elkövetéskor, sem most bűncselekményt vagy szabálysértést, így az Alaptörvény XXVIII. cikk (4) bekezdése értelmében a bírósági határozat és a határozat eldöntésében érdemi szerepet betöltő 15/2001. (IV. 27.) KöViM rendelet 9. § (2a) bekezdés c) pontja, illetve a 2021. szeptember 28. napjától hatályos 9/C. § c) pontjának második fordulója az Alaptörvény XVIII. cikk (4) bekezdésébe ütközik.

Az Alaptörvény XV. cikk (1) és (2) bekezdései szerint a törvény előtt mindenki egyenlő. Minden ember jogképes.

Magyarország az alapvető jogokat mindenkinek bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, fogyatékoság, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül biztosítja.

Figyelembe vettem azt a körülményt, hogy ha az indítványban a hátrányos megkülönböztetés tilalmára [az Alaptörvény XV. cikk (1)-(2) bekezdéseire] hivatkoznék, az Alkotmánybíróság gyakorlatában valamely megkülönböztetés alaptörvény-ellenessége akkor állapítható meg, ha a jogszabály a szabályozás szempontjából egymással összehasonlítható jogalanyok között tesz különbséget anélkül, hogy annak alkotmányos indoka lenne.

A jogképeség általánossága szoros összefüggésben áll az egyenlőség és egyenjogúság követelményével, amelynek másik oldala a diszkrimináció tilalma. Ekként tehát nem általában a különbségtétel tilalmazott, hanem az igazolható ok nélkül történő megkülönböztetés. A megkülönböztetés tilalma arra vonatkozik, hogy a jognak mindenkit egyenlőként (egyenlő méltóságú személyként) kell kezelnie, azaz az emberi méltóság alapjogán nem eshet csorba, azonos tisztelettel és körültekintéssel, az egyéni szempontok azonos mértékű figyelembevételével kell a jogosultságok és a kedvezmények elosztásának szempontjait meghatározni. A fentiekről az Alkotmánybíróság a 42/2012. (XII. 20.) AB határozatában úgy, hogy „[a]z Alkotmánybíróság felidézi az Alaptörvény XV. cikk (1) bekezdésében foglalt általános egyenlőségi szabály értelmezése során kimunkált gyakorlatát, amely a jogrend valamennyi szabálya tekintetében azért biztosítja az egyenlően kezelés követelményét, mert az egyenlőség végső forrása az egyenlő emberi méltóság. A jogegyenlőség klauzulája a

közhatalmat gyakorlók számára tehát azt az alkotmányos parancsot fogalmazza meg, hogy valamennyi személyt egyenlő méltóságuként kezeljenek, és szempontjaikat egyenlő mércével és méltányossággal mérjék. Ez a követelmény pedig az egész jogrendre kiterjed, ugyanis a közhatalmat gyakorlók kötelesek egyenlő elbánást biztosítani a joghatósága alá tartozó minden személy számára. Ebből következik, hogy egy adott szabályozás abban az esetben nem felel meg az Alaptörvény XV. cikk (1) bekezdésében foglalt alkotmányos mércének, ha végső soron az emberi méltósághoz fűződő jogot sérti. Vagyis a jogegyenlőség elve nem bármifajta különbségtételt, hanem csupán az emberi méltóságot sértő megkülönböztetéseket tilalmazza. Alaptörvény-ellenes, vagyis emberi méltóságot sértő megkülönböztetés abban az esetben állapítható meg, ha a különbségtétel önkényes. A hátránnyal járó különbségtétel az általános mérce szerint akkor minősül önkényesnek, ha nincs ésszerű, kellő súlyú alkotmányos indoka. Ennek ellenőrzéséhez elsődlegesen az intézkedés legitim célját szükséges vizsgálni. Ezen kívül szükséges értékelni egyfelől azt, hogy az intézkedés alkalmas-e a legitim cél eléréséhez, másfelől pedig azt is, hogy az elérni kívánt, legitim cél által kijelölt személyek köre egybeesik-e az intézkedéssel érintett személyek körével. Mindezen szempontok nyújtanak lehetőséget annak eldöntéséhez, hogy egy különbségtétel önkényesnek, ésszerű indokot nélkülözőnek tekinthető-e.”

A 15/2001. (IV. 27.) KöViM rendelet 9. § (2a) bekezdés c) pontja, illetve ugyanezen rendelet 2021. szeptember 28. napjától hatályos 9/C. § c) pontjának második fordulata a lakóhely alapján különbséget tesz azon személyek közt, akik az ENSZ Európai Gazdasági Bizottsága Belvízi Közlekedési Munkacsoportjának 40. számú határozatában foglaltak szerint szereztek ICC okmányt, amely alapján a vízi közlekedésben részt lehet venni. Ezen különbségtétel nem rendelkezik legitim céllal, ugyanis nem más alapjog vagy a közérdek érvényesülése, illetve védelme érdekében jött létre. Nyilvánvaló hogy a vízi közlekedés időpontjában fennálló lakóhely semmilyen módon nem befolyásolja a felhasználó vízi közlekedésben történő alkalmasságát, így a lakóhely alapján történő megkülönböztetés igazolható ok, legitim cél nélkül következett be.

Az Alkotmánybíróság a 3206/2014. (VII. 21.) AB határozatban kifejtette, hogy „az Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdése az alapjogok egyenlőségét és a diszkrimináció tilalmát tartalmazza. A tételesen felsorolt tulajdonságok mellett az „egyéb helyzet szerinti különbségtétel” fordulat nyújt garanciát ahhoz, hogy az előre nem látható, de a felsorolásban szereplő tulajdonságokhoz döntő hasonlóságot mutató helyzetben élő személyeket se érhesse hátrányosan sújtó különbségtétel. A diszkriminációtilalom alkotmányos klauzulája elsődlegesen a társadalom személyben rejlő és tetszés szerint nem változtatható tulajdonság mentén elkülönülő csoportjainak védelmét szolgálja. Az Alkotmánybíróság következetes álláspontja szerint az Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdésében foglalt diszkrimináció tilalma nem kizárólag az alapvető jogok védelmi körébe tartozó jogszabályokra, hanem a teljes jogrendszerre is kiterjeszthető. Ez abból adódik, hogy a diszkrimináció tilalma valójában az alaptörvényi szabályban megjelölt, az emberek önazonosságát, identitását megtestesítő tulajdonságok szerinti megkülönböztetést, vagyis a diszkriminációt tilalmazza.”

Jelen ügy tekintetében az „egyéb helyzet szerinti különbségtétel” fordulat alkalmazandó, ugyanis bár a lakóhely szerinti különbségtétel nem tételesen megnevezett védett tulajdonság, de az Alkotmánybíróság fenti levezetése alapján olyan az emberek önazonosságát, identitását meghatározó lényegi tulajdonságot jelent, amely miatt eljárás alá vont társadalmi kirekesztéssel néz szembe, illetve alapjogsérelmet szenved el.

Így tehát önkényes és alaptörvény-ellenes a megkülönböztetés, amelyet a 15/2001. (IV. 27.) KöViM rendelet 9. § (2a) bekezdés c) pontja, illetve ugyanezen rendelet 2021. szeptember 28. napjától hatályos 9/C. § c) pontjának második fordulata tartalmaz, illetve az ezen jogszabályra alapított Szolnoki Járásbíróság 15.Szk.9164/2020/5. sz. határozata is, mert a fenti levezetés alapján az Alaptörvény XV. cikk (1) bekezdésében foglalt lakóhelyen alapuló diszkrimináció tilalmába is ütközik.

Előadom, hogy a lakóhelyen alapuló diszkriminációt a szabálysértési hatóság a hivatkozott rendelet 2020. január 1. napját megelőző időszakban is alkalmazta annak ellenére, hogy ezt sem nemzetközi szerződés, sem az akkor hatályos magyar jogalkotás nem tette volna lehetővé. A rendes jogorvoslati eljárásokban ezen jogszabálysértő eljárásokat és jogszabálysértő határozatokat az eljáró bíróságok a törvényes rendelkezések szerint megváltoztatták és megállapították a szabálysértések hiányát, amely eljárási gyakorlatot a mellékelt csatolt, Szolnoki Járásbíróság 35.Szk.7685/2019/2., 15.Szk.11.390/2017/2. és 40.Szk.632/2017/3. számú végzései alátámasztanak. Ezen végzésekben rögzített megelőző eljárások is alátámasztják azon eljárási gyakorlatot, amelynek lényege szerint ne kerüljenek Horvátországban kiadott ICC okmányok elfogadásra Magyarországon, amely a lakóhely szerinti diszkriminációt valósítja meg.

3. Egyéb nyilatkozatok és mellékletek

a) Ügyvédi meghatalmazás eredeti példánya, vagy jogtanácsosi igazolvány másolata, ha az indítványozó jogi képviselővel jár el. (Melléklet)

Az Alkotmánybíróság előtti eljárásra irányuló ügyvédi meghatalmazás csatolva.

b) Nyilatkozat az indítványozó személyes adatainak nyilvánosságra hozhatóságáról

Előadom, hogy nem járulok hozzá nevem és személyes adataim nyilvánosságra hozatalához.

c) Az érintettséget alátámasztó dokumentumok

Előadom, hogy Az érintettséget alátámasztó dokumentumok egyszerű másolatát (Szolnoki Járásbíróság 15.Szk.9164/2020/5. sz. határozata, amely az indítványozóra, mint eljárás alá vont terhére állapít meg rendelkezést; az ENSZ Európai Gazdasági Bizottsága Belvízi Közlekedési Munkacsoportjának 40. számú határozatának magyar fordítása; Szolnoki Járásbíróság 35.Szk.7685/2019/2., 15.Szk.11.390/2017/2. és 40.Szk.632/2017/3. számú végzései) korábbi beadványom mellékleteiként becsatolásra kerültek.

Kelt: Budapest, 2021. október 1.

Dr. Grád András ügyvéd

[Redacted signature]

Képv.: Dr. Grád András ügyvéd

[Redacted signature] indítványozó